Ч. 129 (14.378). Львів, пятниця 12. червня 1936. Opłata pocztowa opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло", Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 3·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 219-41. „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Швайцарія не визнасть СССР.

БЕРН, 11. 6. Авас. Відповідаючи на інтерпеляцію підчас засідання національної ради, федеральний радник (міністр) Мотта заявив, що на думку федеральної ради визнання СССР не поширило би поважніше швайцарського збуту, зате становилоб новий успіх совітської політики.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ГИДРОПЛЯНИ НАД ЕСТОНІЄЮ.

ТАЛІН, 11. 6. ПАТ. Як повідомляє тутешня преса, недалеко ест. побережа появилися совітські воєнні кораблі, а понад ест. територією перелетіли 3 сов. гидроплями, які ест. прикордонна сторожа обстрілювала. Ест. уряд зложив у Москві протест.

Еманципація Манджурії.

ТОКІО, 11. 6. ПАТ. В Гсінкінгу підписали японсько-манджурський договір, яким Японія поступнево зрікається з ектериторіяльних прав у Манджурії та м. ін. віддає поліційні функції манджурській владі.

МИРОВІ ЗУСИЛЛЯ.

НАНКІН, 11. 6. ПАТ. Перед засіданням центр. комітету Куоміштангу (10. липня) нанкінська влада вишле до кантонської своїх представників на переговори, як запобігти домашній війні.

ЯПОНСЬКИЙ ПРОТЕСТ.

ТОКІО, 11. 6. ПАТ. На приказ мін. Аріти яп. генер. консуль у Кантоні зложив протест проти антияпонської пропаганди у Півд. Китаю.

ПЕРЕД ЕВАКУАЦІЄЮ АНГЛІЙЦІВ З ГУНАНУ.

ГАНКОВ, 11. 6. ПАТ. Брит. консуль з Чангша упередив брит. громадян, щоб приготовилися до евакуації південного Гунан. До Чангша відплила брит. канонірка.

Торги за Абісинію.

ЛЬОНДОН, 11. 6. Райтер. У розмові з віцем. Ванситартом амб. Гранді виразно натякнув, що Італія виступить з Ліги Націй, якщо на найближчих зборах Ліга не припинить санкцій. Сподіються, що перед згаданими зборами Італія зробить якусь уступку, щоб зєднати собі членів Ліги; прим. вистарчилоб, щоби Італія уважала Абісинію лише мандатною областю.

ЛЬОНДОН, 11. 6. Райтер. Брит. урядові круги рішуче заперечують поголоску, немовби мін. Гранді категорично заповів, що Італія виступить з Ліги Націй, як санкції не припинять.

ЛЬОНДОН, 11. 6. ПАТ. З близьких до абіс. посольства кругів повідомляють, що негус по дорозі до Женеви затримається у Парижі, щоб навязати контакт з франц. політиками.

БАДОЛІО НЕ ВЕРНЕТЬСЯ ДО АБІСИНІЇ?

ПАРИЖ, 11. 6. ПАТ. З розмови з марш. Бадоліо кореспондент щоденника виніс враження, що він не вернеться вже до Абісинії. На запит, чи Бадоліо приїхав, щоб приготовити мобілізацію, спрямовуючи війська на французький чи австрійський кордон, маршал заперечив, додаючи, що італ. армія приготована на всяку можливість.

Страйк дальше шаліє у Франції.

ПАРИЖ, 1. 6. ПАТ. Вибух окупаційний страйк у двох великих аптиках, похоронних заведеннях, кравецьких варстатах, торговельних інформаційних агенціях та фільмових бюрах. В окрузі Ліль страйкують 52 підприємства.

ЛІЛЬ, 11. 6. ПАТ. Скількість фабрик обнятих страйком меншає, сподіються скорої ліквідації страйку в готелях та металевих фабриках. Вибух страйк у складах вин. В Бульонь застрайкували трамваєвики.

ПАРИЖ, 11. 6. ПАТ. Комунікат мін-ва праці заповідає, що в четвер приступить до праці коло 50.000 ткацьких робітників у північних департаментах, а також, що дійшло до порозуміння між асекураційними товариствами та їх німи службовиками.

СТРАЙК У ВЕНЕЗУЕЛІ.

КАРАКАС, 11. 6. ПАТ. У столиці Венезуелі вибух страйк, як протест проти проектованих повновластей для уряду. Страйк проходить спокійно.

Атентати в Еспанії.

КАРА НА ЕСПАНСЬКИХ ФАБРИКАНТІВ.

МАДРИД, 11. 6. ПАТ. Невідомі люди вбили в Малязі одного міського радного комуніста та одного синдикалістичного діяча. Лівї організації проголосили на знак протесту генер. страйк. В Азнальказар (пров. Севілля) застрілили місцевого провідника соціялістів та важко ранили його товариша.

МАДРИД, 11. 6. ПАТ. Мін. внутр. справ наложив гривну від 5 до 20.000 пезетів на 50-ох власників фабрик вінд, які не послухали арбітражного осуду міністра праці у справі ліквідації страйку. Фабриканти хотіли на ці кари відповісти льокавтом, але уступили перед енергійною поставою шефа служби безпеки.

Жидівські погрози.

БЕРЛІН, 11. 6. ПАТ. Як подає „Фелькішер Беобахтер" та „Ангріф", провідник сіоністів Вайцман перед останнім виїздом з Льондону закинув брит. владі в Палестині пасивність супроти арабського терору, що є рівнозначне з повною капітуляцією перед арабами. Як до 10 червня уряд не опанує ситуації в Палестині, жидівські організації, що обєднують коло 60.000 жидів, приступлять до самооборони. Вис. комісар — як твердить нім. щоденник — обіцяв до 10. червня достаточно скріпити брит. сили.

КАЙРО, 11. 6. ПАТ. До Палестини вислали з Єгипту другий курінь полку „Дорсет". Разом на території Палестини є тепер 8 куренів брит. піхоти (коло 8.000 вояків), з чого 6 куренів прислали після вибуху заворушень.

ПАЛЕСТИНСЬКІ ПОДІЇ В ЦИФРАХ.

ЛЬОНДОН, 11. 6. ПАТ. Звіт вис. комісаря Палестини стверджує, що від 19. квітня до сьогодні арештували 1300 арабів та 180-ох жидів, засудили 754-ох арабів та 104-ох жидів, звільнили 226-ох арабів та 17-ох жидів, на розправу жде 333 арабів, та 61 жидів.

Ширіть наш часопис!

ЖИДИ.

Львів, 11. червня 1936.

У Ваврі під Варшавою поранили ножами сина рабіна... У місцевій болниці вибили шиби, у місті протижидівські ексцеси... У Воломіні побили жидів-новобранців... До протижидівських виступів дійшло у Карчеві, Влохах, Мровах і Добрій... У самій Варшаві на пл. Збавіцеля, на Волі, на Маримонті — там вибили у жидівській кімнаті вікна, там поранили жида ножем, там побили..." І це у хроніці з одного дня. Одночасно в м. Опочні (воєв. келецьке) саме вчора скінчився процес проти 19 польських селян за протижидівські виступи в листопаді мин. року в містечку Одживолі. У Радомі (те саме воєвідство) йде ще процес проти винуватців (жидів і поляків) голосних з осені мин. року крівавих подій у Пшитику, де згинули були 1 польський селянин і кількох жидів. Який тиждень тому у Міньску у варш. воєвідстві один жид застрілив вахмістра уланів, після чого з димом пішло кілька жидівських домів, а 6.000 (!) жидівських мешканців містечка просто витікало до Варшави. Не диво, що коли кожна з таких подій вистаЛаб, щоб заповнити ґазетні шпальти на два-три дні, — всі ті події разом, складаючись на безперервний ланцюг, витискають зі сторінок польських і жидівських ґазет всякий інший матеріял.

Покійний Нагум Соколов, будучи останній раз у Львові, казав сущу правду: гітлеризм не є небезпечний для жидів своєю антисемітською акцією на терені Німеччини, однак він страшенне небезпечний антисемітським резонансом поза Німеччиною. Можливо, що хтось схоче покликатись на появу п. Блюма на становищі премієра Франції, як на факт, що ніби перечив би зростові антисемітизму у світі. Однак мабуть не підлягає теж сумнівові, що головні трудноці, що їх матиме п. Блюм у своєму громадянстві, походитимуть з того, що він — жид: пророчисто кажуть про це оклики, які лунали у паризькій палаті депутованих підчас дебати над заявою нового премієра („перший раз в історії Франції на чолі уряду став жид, якого особистим секретарем і директором президіяльної канцелярії є теж — жиди"...) І Франція не Польща: не забуваймо, що у Франції взагалі поняття національности й державности тотожне, що кожний француз вважає свою державу національним монолітом і що навіть п. Еріо, один із французької еліти, поняття жидівства утотожнює з поняттям мойсеєвого віроісповідання. Польща не Франція, — і по Польщі переливається хвиля антисемітизму. Покищо цей антисемітизм проявляється у двох напрямках: в економічній боротьбі та у фізичних насильствах над жидівським населенням. Однак обидві ці речі дуже часто взаємно повязані: хулігани використовують гасла економічної натури для побоїв взагалі жидів, — з другого боку жидівська преса й жидівський відповідальний політичний провід боротьбу проти економічної супрематії жидів осуджує як прояв антисемітизму. І саме в цьому лежить та трудність жидівської проблеми у Польщі.

Суть цієї проблеми безумовно в економічній ділянці. Стаючи відразу на становище польської державности та будучи по суті польонізаційним елементом на теренах національно мішаних, жиди не мали і не мають у Польщі політичних аспірацій, обмежуючись щонайвище до претенсій до міністерства освіти й віросповідань; правда, жиди займають цілу низку найповажніших становищ (головно у закордонно-політичному ресорті), то проте вони не мають, здається, амбіції проникати до адміністраційного апарату. Зате вони надзвичайно вразливі й чутливі на все, що торкається їх стану посідання в господарській ділянці. Витискання їх з ріжних ділянок промислу й торговлі, ліквідація деяких майже монопольних жидівських станиць (мясо) чи обмежування установи посередників, — усі ці заходи страшенне прикрі й болючі для жидів головно і саме тепер, підчас господарської кризи, яка безумовно дає себе відчувати жидівському промислові, торговлі і ремеслу. Однак знову таки та сама господарська кріза і сполучений з нею зріст безробіття каже не-жидам шукати збільшених можливостей заробітку і кидатись на легковажені досі ділянки виробництва і збуту. І тут приходить та мусить приходити до неминучих ударів. Правдою є, що жиди опанували поле, що стояло облогом та не находило охочих. Але правдою є теж, що зі зростом населення і зростом свідомости та поступеною зміною соціяльного вигляду польського чи українського народу, нежидівське населення мусить здиратись у той жидівський стан посідання, який таки не є нормальний, бо дає жидам такі упривілеєні позиції, які не відповідають їхньому відсотковому відношенню супроти інших національних ґруп у державі ані відсотковому відношенню тих ґруп до окремих ділянок праці й заробітку.

І витворюється заворожене коло: у боротьбі за варстати праці й за економічну силу і поляки і українці не можуть не вживати арґументів національного характеру: гасло „свій до свого", гасло, що тільки нарід економічно сильний може мати повагу та силу культурну й політичну, — не є гаслами антисемітськими. Вони не мають неґативного характеру, тільки навпаки — характер наскрізь позитивний, конструктивний і творчий. Але вони у практичному висліді бють по жидах. І на це нема ради. Але бючи по жидах і збільшуючи стан посідання нежидівських народів у Польщі через пауперизацію жидівських крамарів, купців, посередників, — процес економічного скріплювання нежидів висуває друге питання: що робити з жидами, які свої надмірні позиції по селах і містечках тратять, де вони мають дітися і з чого жити? Перекидатись на ріллю? Аґрарна проблема й без жидів у Польщі нестерпно заплутана. Нема теж інтеліґентського звання, в якому відсоток жидів не стояв би в яскравій диспропорції до відсотку жидівського населення. Починається теж уже відрух проти жидівських впливів у духовій польській творчості. Кудиж мають звернутись жиди? Еміґрувати! Але тут виринає проблема Палестини з її гострим арабсько-жидівським конфліктом, який грозить мобілізацією всього мусулманського світа проти Великої Британії, до чого ця остання, очевидно, не може допустити. В той спосіб твориться заворожене коло, з якого справді не видно виходу.

Тих заворожених кол у жидівській справі немало. Приймім напр., що до влади у Польщі прийшлиб ендеки з гаслами расового антисемітизму, які зобовязувалиб їх мерщій видавати норимберські закони та всіми можливими способами примушувати жидів до масової еміґрації. Не підлягає найменшому сумнівові, що вся польська держава, ввесь її господарський орґанізм і все прилюдне життя зазналоб потрясення з непередбаченими наслідками: досить поглянути на щоденну публику по всіх каварнях, по всіх театрах і кінах, досить пригадати собі національну й національно-торговельну статистику у самій Варшаві (поверх 350.000 жидів, — стільки само, якщо не більше, як у всій Палестині, — друга після Ню Йорку найбільша жидівська громада у світі), щоб зрозуміти, що гасло викидання жидів з Польщі має для самих поляків два кінці. Українське село може без жидів обійтись, але польське місто — ні. Не важко було прийняти норимберські закони у Німеччині, де жидів було несповна один відсоток населення (600.000 на поверх 60 міл. самих німців), і де вони взагалі не фіґурували, як окрема мовна ґрупа. Але у Польщі є їх з 3½ міліонів, що дає ок. 12 відс. населення! І в Польщі є такі містечка, як Калушин у мінсько-мазовецькому повіті, де жиди творять 82·2 відс. мешканців!

Є ще інше заворожене коло: реакція жидів на антисемітський похід у Польщі і тутешні реперкусії тої реакції. Ось напр. 22. березня ц. р. у Ню Йорку, в готелі Едісон, відбулося віче жидівських орґанізацій в Америці, на якому 500 делеґатів репрезентувало 400 жидівських центральних і льокальних орґанізацій. Віче прийняло не то проти польської ендеції, але таки проти польського уряду 14 резолюцій, таких надзвичайно різких і гострих, що вся жидівська преса у Польщі промовчала ціле те віче. Але які наслідки мають такі резолюції у польській прилюдній опінії, — це видно напр. на статті варшавської „Мислі Польскої" (орґану поступового, далеко не антисемітського) п. н. „Жидам у Польщі під увагу" (ч. 8. з 31. V. ц. р.). І коли остаточно сам шеф польського уряду висловлюється рішуче проти фізичного насилля над жидами, то всеж не всіх жидів потішити: бо осуджуючи побої мусів признати громадянству право вести економічну боротьбу (останнє експозе прем. Складковського), — ту боротьбу, яка чейже більше болить жидів, ніж випадки вибивання шиб чи побоїв окремих осіб.

Наприкінці слід звернути увагу на ще один момент, що причиняється до зросту антисемітизму: безспірний велитенський відсоток жидів у комуністичному русі в Польщі, безспірний фактичний провід жидів у комуністичній пропаґанді та всій комуністичній діяльності. Не тільки ряди КПП (Комуністична Партія Польщі), але й КПЗУ переповнені жидами: знають про це не тільки читачі звітів із судової салі, але ще більше всі ті, які на місцях стрічаються віч-у-віч з комуністичною роботою та орієнтуються трохи в її кулісах. Знаємо, що збірна відповідальність — річ недопускальна. Знаємо, що сіонізм має у комунізмі свого ворога і що московський комунізм ударив по жидівському купецтву та міщанству. А проте той факт, що національне жидівство активно не протиставиться симпатіям жидівського молодняка до комунізму, що у жидівській літературі, здається, нема брошур, книжок і взагалі публікацій, присвячених теоретичному мотивуванню шкідливости комунізму для жидів, — врешті факт, що в усій совітофільській камапанії в цілому світі активно заанґажовані поважні інтелектуалісти-жиди, — всі ці факти страшенне шкодять жидам, як розсіяній у діяспорі нації та підсилюють антисемітські течії. Не можна собі просто пояснити, чому жидівські провідники так байдужно приглядаються справжнім масовим мандрівкам жидівської молоді обох полів до комуністичних партій усіх країв, — чому не знімають з цього приводу крику, чому не борються з цим явищем, чому не стають в один ряд з іншими національними громадянствами до боротьби з комуністичною небезпекою. Чи тому, що вона для жидів не існує?

Найти відповідь на всі ці питання дуже важко, просто зовсім неможливо. Коли недавно мав у Львові відчит один із найкращих польських знавців меншинневих справ, щирий лібераl і демократ б. мін. Леон Васілевський, — при розгляді жидівської справи він теж розвів руками. Він не бачив можливости розвязки цієї проблеми у Польщі і вказував тільки на конечність ревної співпраці міжнародніх чинників, як єдину можливість упоратись з жидівською проблемою.

ік.

О. ПРИСТАЙ. 40

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Прислухайтесь, що говорятъ поднимающіися изъ гробôвъ наши дѣды и прадѣды: „Пощо мы кровь проливали за вѣру православную, за народность свою русскую? Куда идутъ теперь наши внуки?... Горе! Горе имъ!..."

РУССКІЙ НАРОДЕ!

СЛАВА ІИСУСУ ХРИСТУ!

312 рокôвъ уже прошло, якъ отвѣтныи вороги наши ляхи, при помочи дорадниковъ своихъ іезуитовъ и ксендзôвъ, силою почали отрывати насъ отъ нашой прадѣдной восточной православной церкви и притягати до уніи зъ Римомъ.

Правда, тогди папа Климентій VIII. подписалъ угоду, що для нашой церкви все останется по давному, по православному. Но дальшіи папы той дьявольскій контрактъ цѣлкомъ поломали и правъ нашихъ въ Римѣ не пошановали. Въ православный нашъ обрядъ стали латинскіи выдумки вводити и русскій народъ хитростью и коварствомъ на латинскую вѣру переводити. А теперішній папа Пій X. задумалъ уже и цѣлкомъ русскій народъ на латинство перевернути и для той цѣли прислалъ до насъ въ Америку якого-сь прихвостня айришскихъ епископовъ, бискупа Сотера, а разомъ зъ нимъ и проклятую буллю, въ которой высловился, що посылае того бискупа для католиковъ рутеньцкой націн. И дѣйстно, бискупъ Давлійскій, по прибутью своемъ въ Америку, почалъ вѣрниковъ своихъ католиками называти. Но коли побачилъ, що народъ русскій бунтуется противъ того, сталъ безъ жадного права греко-католическимъ себе именовати.

Побойтеся Бога! Та якій же онъ греческій епископъ, коли при службахъ латинскій „вельонъ" употребляе?! Якій же онъ грекъ, коли его не только греческій патріархъ, але наветь и простыи греки за три верствы, яко латинскую заразу, обминаютъ?! Якій же онъ греко-католическій епископъ, коли онъ и 6-и клясы гимназіальной не скôнчилъ, въ старôмъ краю за божевôльного узнаный былъ, а за митру и омофоръ русскій народъ запродати пріѣхалъ?! Якій же онъ епископъ, коли женатыхъ людей во священника не мае право посвящати, а священникамъ его бирмовати дѣтей заказано?!

Люди русскіи! Тажь тою буллею римскій папежъ отбирае нашимъ священникамъ право крестити дѣтей по нашему православному обряду и силою домогается, щобъ дѣтей нашихъ на латинскій способъ крестили. Еще забороняе нашимъ священникамъ женитись и домогаесь того, щобъ они такъ „паробчили", якъ паробчатъ католицкіи плебаны. А тѣ бѣдаки и справдѣ отъ того страху въ краю женъ своихъ полишили и со служницями живутъ тутъ! Еще тою буллею старается, щобы мы нашъ русскій календарь покинули и наши свята разомъ съ латинниками святили. Однимъ словомъ, лукавый итальянъ папа дочиста наши русскіи права ломае и насилу проклятыми латинниками насъ попобити хоче.

А мы пощо спимо?! Пощо шію свою подъ ланцугъ пôдставляем?! Пощо будемо клятымъ ворогамъ своимъ, ляхамъ, въ ноги клanятися?! Пощо предкôвъ своихъ, вѣру православную на ганьбу и поруганіе отдавати? Тажь вѣра тая, котрую св. Володиміръ отъ грековъ въ Кіевѣ принялъ, то наша православная вѣра. Она то и есть наша русская вѣра. А коли мы русинами дотепер зовемось мусимо, не уніатскую, а русскую вѣру тримати.

Хиба-жъ не знаемо мы, що уніатская вѣра то та самая латинская, але съ греческимъ обрядомъ? Хиба-жъ не знаемо мы, що уніатская вѣра, то — волкъ въ овечью шкуру облеченый, то гнилый мость, до латинства русиновъ ведущій?

Нѣтъ, нѣтъ! Досыть насъ въ старôмъ краю іезуиты, мадьяры и ляхи душили и душатъ. Пощо-жъ насъ еще тутъ въ Америцѣ, на свободной землѣ Вашингтона, айришскіи епископы съ ихъ прихвостнемъ Сотеромъ мають зъ нашихъ найдорожшихъ правъ рабовати? Нащо наши вольныи права, за которыи предки наши въ кайданахъ гнили, живцемъ палени на огнѣ були, на кавалочки живыми рѣзаны були, — стараются теперь отъ насъ, бѣдныхъ русиновъ, цѣлкомъ отобрати?

Вставайте, люди! Чи не чуете, якъ голосно кличутъ до насъ прадѣды наши изъ гробôвъ своихъ: „Не вырекайтеся, сыны Русскіи, вѣры Христовой православной! Не будьте, внуки и правнуки наши, погаными Юдами предателями!"

Гей, братья, до купы! Прочь всѣ вороги наши, що туманятъ намъ очи блудомъ и темрявою! Знайте, що и въ нашихъ грудяхъ бьется горячое и вѣрное сердце прадѣдовъ нашихъ! Знайте, що и въ нашихъ жилахъ плыве руская кровь предкôвъ-мучениковъ нашихъ!

Не страшный намъ чужій сердцю нашему Римскій папа-итальянъ. Съ нами Богъ съ нами Матерь Божія, съ нами Сынъ Божій. То наше богатство и наша сила!

Сбирайтеся, люди, на народное вѣче! Тамъ порадимося вспôльно, що маемо робити, щобъ не отдати себе на погибель и ворогамъ пôдъ ноги не достатись. Залишимъ на той часъ всякіи роздоры и сварни, а всѣ якъ одинъ ходѣмъ на се вѣче. Най ни одинъ изъ насъ не зôстанется вдома! Най ни одинъ не опуститъ сего важного вѣча. Тутъ будутъ говорити найлѣпшіи русскіи бесѣдники.

Чи не бачили мы, якъ до сего часу туманили насъ и нашихъ женъ байками по гаузамъ наши уніатскіи іезуиты ксендзы? — а тутъ на вѣчѣ намъ скажутъ все по правдѣ и справедливости вѣрныи спасители наши. Они повѣдятъ намъ то, чѣмъ мы були колись, чѣмъ есьмо теперь и чѣмъ повинни бути надалѣй. Они скажутъ намъ, що повинни мы робити, абы нашу вѣру, восточный обрядъ и русскую народность ворогамъ на поруганіе не дати. Тутъ почуемо много такого, чего еще досѣ не чули. Научимося чистой правдѣ и истинѣ, якой до теперь не знали.

Не слухайте того, кто бы сталъ вамъ заказовати идти на тое вѣче, бо то нашъ найтяжшій ворогъ, бо ему росходится о то, щобы и надалѣй насъ въ темнотѣ тримати и цѣлкомъ русскую душу въ насъ загубити...

Вѣче отбудется сегодня, въ недѣлю, с. е. 7-го Марця 1909 року, о 4-й годинѣ вечеромъ, въ Шайеровой галѣ (Sheiry's Hall) Northampton, Pa. На вѣче ласкаво запрошуемъ всѣхъ русиновъ, якъ мужчинъ, такъ и женъ. Вступъ безплатный. Скликующій Комитетъ.

(Далі буде).

Необхідні діла...

ПРОМОВА ГОЛОВИ У.П.Р. В. МУДРОГО, ВИГОЛОШЕНА ДНЯ 10. ЧЕРВНЯ Ц. Р. НА ЗАСІДАННІ СОЙМОВОЇ Т.ЗВ. СПЕЦІЯЛЬНОЇ КОМІСІЇ У СПРАВІ ПОВНОВЛАСТЕЙ ДЛЯ УРЯДУ.

Висока Комісіє! Не тільки важкі господарські відносини в Польщі, але й не менше важкі політичні та господарські відносини в Европі і взагалі в світі спричинили те, що в законопроєкті про повновласти, який маю перед собою, поставлена цим разом і справа оборони держави. Це є те нове і велике, що бачу вперше, хоч беру участь уже третій раз у дискусії над повновластями. Оборона держави, точніше скріплення її оборонноздатности, це без сумніву річ велика і тому не диво, що під цю велику ціль підтягається у державі все, отже також і господарське життя. Всі змагання у тому напрямі, щоб його знормалізувати, допасовані також до тієї начальної тепер цілі оборонноздатности. У Польщі для спопуляризування ізактивізування гасла оборони використали всі найвпливовіші авторитети. Але якось при обговорюванні великих оборонних цілей і завдань промовчали один дуже важний чинник у польській державі, а саме, промовчали і поминули всі непольські народи. А їх є у Польщі згідно зі статистикою з грудня 1931 р. 30,9 відсотків. Це значить: одна третина всього населення Польщі. А в тому згідно з тією статистикою є понад 6 мільйонів самих українців. І тому, що про ці справи в звязку з оборонноздатністю держави ніхто не говорив і ніхто їх не зачіпав, я, як представник українського населення, вважаю за обовязок своєї совісти звернути на цьому місці увагу на них.

Держава, яка має понад 10 мільйонів неполяків, не може собі легковажити настроїв серед тих громадян. І тут варто приглянутися, як представляються під цим оглядом відносини на польсько-українському відтинку. Теперішня Українська Парляментарна Репрезентація ввійшла до парляменту під гаслом нормалізації польсько-українських відносин. Ми мали й маємо якнайкращі бажання, щоб осягнути можливість співпраці для добра нашого народу і для спільного загального добра краю. Маємо за собою рік досвіду. На підставі цього досвіду можу ствердити, що не набрав ні я ні мої товариші того переконання, що наші великі змагання у справі нормалізації знайшли з польського боку відповідне зрозуміння і відповідні діла для підтримки великої справи. Ми пішли на переломання політичної ментальности громадянства, але по другому боці не знайшли ми не тільки належного зрозуміння і доброї волі, але навпаки: подекуди, як це свідчать численні факти з терену, щось зовсім протилежне. Я не маю наміру ілюструвати тут численними фактами того, що бачимо в терені з боку нижчих чинників адміністрації, але для прикладу вкажу на один типовий і характеристичний факт. У Скалаті зголосився до монополевого уряду селянин із проханням дати дозвіл на продаж пива в часі фестину в його селі. Очевидно, що український селянин звернувся до відповідного урядовця в українській мові. І на це прислуговувало йому не тільки природне право, що випливало з його незнання польської мови, але й конституційне польське право. Дотичний урядовець зареагував на українську мову петента в той спосіб, що викинув його за двері, кажучи: „Тут — мовляв — нема місця на політику і треба говорити по польськи, а політику нехай роблять на горі". З того невідокремленого і типового факту треба робити хіба такий висновок, що говорити в уряді українською мовою — значить наражуватись українському селянинові на закид якогось небезпечного, може і протидержавного акту. Очевидно, що це розбуджує в українського селянина упередження, нехіть і ненависть до таких репрезентантів державної польської рації на наших теренах. А комінтернські агентури такий настрій зручно використовують і капіталізують для своїх типових цілей. Бо при таких настроях, роблених невідповідальними актами представників польської бюрократії, дуже легко вказувати комуністам на те, що там, за Збручем, відносини — мовляв — зовсім інші, що там ніхто не карає і не проганяє з уряду селянина за те, що він говорить матірньою мовою. Очевидно, що цей типовий факт змальовує доволі недвозначно атмосферу, яка в нас уже твориться в часі заініційованої нормалізації польсько-українських відносин. Але б'ються у нас ще далеко прикріші речі і глибші. Для прикладу зверну увагу на факт, що на наших територіях дальше підтримують москвофільство. Я не беруся на цьому місці розшифровувати цілей і завдань москвофільства, але думаю, що всяке москвофільство, якеб воно не було, чи те, що орієнтується на білу, чи те, що орієнтується на червону московську імперію, хіба не лежить не тільки в наших національних інтересах, але й не є в інтересах польської держави. Бож цей східний сусід з велитенським стошістьдесятимільйоновим резервоаром людських сил, зорганізований так, як це ми нині бачимо, хіба не є милим і симпатичним сусідом для Польщі, коли взяти на увагу його світової міри імперіялістичні аспірації. Підтримування цього москвофільського руху має свій яскравий вияв між іншим в історії загально народньої фундації, що зветься „Народній Дім" у Львові. Ця фундація вже 18 літ є в руках москвофільських комісарів, які довели її у висліді своєї апробованої відповідними польськими чинниками господарки над беріг пропасти. А цеж була багата, кількамільйонової вартости, загально-народня інституція. Ми бажали цю інституцію перебрати і висанувати її та урухомити статут фундації. Ще в лютому ц. р. було рішення компетентних чинників про передачу українському народові тієї установи. Але до нинішнього дня вона не зреалізована. Те саме діється і на інших відтинках нашого життя. Були декларації і заповіді поладнання такої чи іншої справи. Але з тих заповідей досі виконано дуже мало. Це очевидно не створює доброго настрою серед українського громадянства, настрою сприятливого для нового нормалізаційного політичного курсу.

І коли в державі нині на перше місце висувається справа оборони й оборонноздатности, то ясно, що в звязку з цим великим гаслом необхідні й відповідні діла на відтинку національної політики, такі діла, які притягали би і звязували би непольські народи з державою, а не навпаки. Коли мова про українців, яких є 6 мільйонів, то ясно, що вони вже з уваги на свою численність представляють собою велитенський резервуар не тільки людського матеріялу, але й людського інтелекту і творчих сил, які треба відповідно використовувати в позитивному для держави розумінні. Українці мусять бути співгосподарями на своїх територіях, мусять нести співвідповідальність за долю і не тільки за долю, але й за господарський і культурний розвиток своїх теренів. Якжеж ця справа представляється? Про самоурядування і відповідальну участь українців у ньому шкода говорити. Відносини в тій ділянці жалюгідні. Бо є такі клясичні відносини, що в численних випадках навіть там, де є 80 і 90 прц. українського населення, самоуправа має польську більшість. А на відповідальних становищах в самоуправі число українців мінімальне. Ще гірше представляється справа, коли взяти на увагу участь українців у загальній адміністрації, чи в судівництві, чи у шкільництві. Там взагалі нікого не приймають за винятком одиниць. Очевидно, не приймають тому, що — як кажуть — нема місця. Нехай мені буде вільно тут звернути увагу на те, що 6-міліоновий нарід не може бути на величезній території все тільки обектом політики. Бо коли він має бути резервуаром людського матеріялу для оборонних цілей, коли має класти жертви своєї праці і свого майна для потреб держави, то очевидно не може не мати й того права, щоб мати голос у всіх установах, які звязані чи то з адміністрацією, чи з освітою, чи з правосуддям на його території. І тому для українців мусить знайтися місце на всіх тих відтинках державного життя.

Теперішній уряд у польській суспільності респектований, а вся опінія одностайно тверодить, що це уряд не слів, але діл. І тому я позволю собі на цьому місці заапелювати до представників Високого Уряду, щоб він власне на тому відтинку виявив якнайбільше діл, а не лише обіцянок, і то діл таких, які заспокоювали би слушні й необхідні потреби українського національного життя і тимсамим приспішили еволюцію того, що ми назвали нормалізацією польсько-українських відносин. Коли це прийде, тоді ясно, що оборонноздатність держави на тому тільки зискає і сконсолідує українське громадянство для здійснення великого гасла оборони проти спільного ворога.

Загальні Збори

Ревізійного Союзу Українських Кооператив.

ДОКІНЧЕННЯ ЗБОРІВ.

Після обідової перерви радн. Дудка оповістив звіт верифікаційної комісії, яка признала 396 уповажнених осіб з 880 важними голосами, в тім: 662 кооп. заг. зак. у зб., 170 кредит., 47 молоч., 32 інших. Чотири легітимації уневажнено.

О. І. Вігоринський (Чортків): На сторінках „Кооперативної Республики" проповідується напрямок не зовсім національний. Висуває домагання, щоб дирекція РСУК звернула на це увагу.

Василь Михайлюк (Обертин) говорить про великий чинш РСУК. Чинш виносить річно 16 тисяч зол., а це за 10 літ дає 160.000 зол. Можна за це мати сякий-такий власний дім. Винує за це не тільки провід РСУК, але ще в більшій мірі проводи повітових осередків. Не було наладнаної якслід праці в цій справі. Нарікає на приміщення делегатів у Львові.

Д-р Вол. Любінецький (Медика) вносить одну поправку до резолюцій.

Кушнір Михайло (Плотича): Нам селянам потрібно хліборобської освіти. Закидає, що РСУК ставиться байдуже до школи хліборобства в Шибалині. Ставить домагання, щоб РСУК прийшов з допомогою школі в Шибалині.

Дир. Луцький вияснює справу зі школою в Шибалині. РСУК не поставився до школи вороже. Коли Окр. Союз у Підгайцях звернувся до РСУК, чи може дати підмогу, РСУК згодився.

Дир. Вол. Кохан (Укр. Банк, Сокаль): Зі звіту видно, що матеріяльно ми кріпшаємо. Щодо духових цінностей, то це тяжко сконтролювати. Дещо вказує, що наростають і люди і цінности. Треба виховувати в нас людей, що були би тверді і непохитні на кожнім полі національного життя. Виступає проти деяких статтей у „Кооп. Республиці".

Кооп. Дупелко (Олешичі) питає, чому в звіті нема докладніше про відділ пропаганди РСУК. Про кооперативний дім каже, що на нього складки неправильно розложені, бо кооператива не завжди може платити процент від свого майна, яке увязнене на боргах та нерухомостях. Висказує бажання, щоби кооперативна преса щораз більше розвивалася і поширювалася.

Кооп. Зуляк говорить про збут овочів у районі Мельниця—Борщів. Закуп мають у своїх руках приватники-жиди.

М. Швалюк (Окр. Союз, Станиславів): За малу звертаємо увагу на сільсько-господарську освіту і для цього не сміємо жалувати гроша. Більші Район. Молочарні повинні оплачувати свого агронома, а бодай асистента. Протестує прти політики влади проти наших кооператив. Всі наші культурно-освітні установи повинні теж узгіднити свою працю з українською кооперацією, щоб вести її рівномірно й одностайно. Не можна допускати до зводження партійних порахунків на кооперативнім терені, бо це шкодить кооперації.

Іванна Блажкевичева опрокидує закиди проти „Кооп. Республики“. Ухвалу 7. Кооперативного Зїзду проти торговлі алькоголем виконали всі низові кооперативи. Склади Нар. Торг. повинні звинути свою продажу алькоголевих напитків.

В. Лазорак (Старі Кути): Успіхи нашої кооперації дуже марні за 30 літ. 7 міліонів ощадностей на 7 міліонів людей за мало. На 19 тисяч приватних крамниць 3 тисячі кооператив теж за мало. Треба раз покінчити з манками і боргами, які нас заїдають. Недаром нема у нас грошей на „Дім Кооперації“. В кооперативній пресі треба подавати ціни на сільські продукти. Треба вирвати збут садівничих продуктів Косівщини з чужих рук.

Мих. Боднарчук (Городенка): Труднощі та перешкоди в житті нашої кооперації мусимо поборювати. Мусимо перевиховати суспільність у кооперативнім дусі. РСУК повинен звернути більшу увагу на Гуцульщину.

Анд. Сабат (Перемишль): Загальні Збори РСУК повинні відбуватися щороку. Політика цін у нашій кооперації неправильна. Ціни в деяких Окр. Союзах за високі. (На салі оклики: „Геть! Він скинув тризуб у Нагуєвичах!“. Бесідника не допускають до голосу).

Дмитро Ромах (Лучиця) говорить про потребу власного дому української кооперації. Зібраний досі фонд дуже малий. Складку тяжко платити, але треба. Вносить, щоб Заг. Збори доручили стягати 1½% від закупів на „Дім Кооперації“. Видрукувати кооперативні наліпки до розпродажі кооперативам на ту ціль.

Іван Поритко (Рогатин) говорить на тему відношення Хліборобської Палати до нашої кооперації. Ця Палата утруднює працю нашої кооперації на місцях. РСУК повинен у цій справі інтервеніювати в Хліб. Палаті і „Сіль. Господарі“.

Яків Куцик (Журавно): Деяким міським споживчим кооперативам тяжко побирати товар у складах Н. Т., коли є ближче Складниця Пов. Союзу. Для міських кооператив повинна бути нижча калькуляція. Треба закладати крамниці зі залізними товарами. Міська кооперація повинна мати знижену вкладку до РСУК. Всі крамарі повинні бути асекуровані на життя.

Данило Богатчук (Сосулівка): У резолюціях треба додати, що в Окр. Союзах і низових кооперативах треба також фахівців. На села треба пустити інтелігентну молодь без заняття, яка напевно знайде там удержання за свою працю. Районові Молочарні мусять стягати по 1 сот. від доставця на уділ. Кредитова кооперація під оглядом організаційним не є добре поставлена. Нема окремих інструкторів у багатьох повітах.

Мигаль (Себечів, пов. Сокаль) говорить про перешкоди від Хліб. Палати в закладанні молочарських збірень у Любачівщині. „Кооп. Республика“ не виховує в нац. дусі.

Зварич (Бірка Вел.) говорить про податкові справи.

Григор Демчина (Жовква) виступає проти способу редагування „Кооп. Республики“, яка повинна стояти на національнім становищі без соціялістичної закраски.

Д-р К. Коберський, редактор „Кооп. Республики“: На попередніх Заг. Зборах сельробівська група поставила внесення, щоб закрити „Кооп. Республику“, тому, що вона у злім світлі представляє радянську кооперацію. Вони бодай читали „Кооп. Республику“. Ті кооператори, що сьогодні говорили про „Кооп. Республику“, видно її не читають. „Кооп. Республика“ мусить більше займатися ідеольогічними, теоретичними справами, яким не може так багато місця присвячувати „Г.К.Ч.“. У „Кооп. Респ.“ співпрацюють усі визначні українські кооператори, не було випадку, щоб комусь не дали місця на її сторінках.

На цьому закрито дискусію над звітом з діяльности РСУК.

Дир. Луцький дав відповіди на питання і закиди. Статистика мусить спізнюватися тому, що дані від кооператив приходять дуже пізно. Мусимо утримати у нас в рівновазі матерію і дух. З тим вяжеться ідеольогія „Кооп. Республики“. До кооперації можна дійти ріжними шляхами. Можна дійти шляхом християнізму, соціялізму, націоналізму як світоглядів. Не можемо одних виеліміновувати, а інші підтримувати. Мусимо бути толерантні для інших поглядів. „Кооп. Республика“ є дискусійним органом і завжди можна з кожною статтею на її сторінках дискутувати. Нікому в тім не замикають дороги. „Г. К. Ч.“ мусить друкувати час до часу усякі звідомлення зі зборів та з діяльности, усякі резолюції і т. п., і тому мусить бути в тих числах скучніше. Центросоюз не може охопльовати всі ділянки збуту нараз, мусить їх добре підготовлювати наперед. У 1936 р. буде тільки поглиблювати початі ділянки. Кооп. крамар і внутрішня контроля — це стовпи нашої кооперації. У Хліборобській Палаті боремося за свої права. РСУК стежить за тим, щоб кооперація не вела алькоголевих напоїв.

Після цього Загальні Збори одноголосно приняли до відома звіт з діяльности РСУК. від 31. VI. 1933 до 31. XII. 1935 р. та признали абсолюторію Раді і Дирекції. Так само одноголосно приняли Збори резолюції, предложені Радою РСУК

УХВАЛЕННЯ ПРЕЛІМІНАРЯ БЮДЖЕТУ НА РІК 1936.

Прелімінар буджету на рік 1936 пояснив директор РСУК. **І. Филипович.** Наприкінці торкнувся дир. Филипович справи будови „Дому Української Кооперації“. Найкраще вплачують свої вкладки Рай. Молочарні. З днем 1. V. 1936 р. є на фонді „Дому Кооперації“ 41.843 зол. Це дуже мало. З цими грішми не можна хапатися за високе купно репрезентативного дому. Дирекція хоче покищо купити дім тільки на своє приміщення, а сплативши його, зачати з величавою будовою.

В дискусії над прелімінарем буджету забирали голос: Дм. Леськів, Лука Мала, пов. Скалат, К. Мигаль, Себечів, Р. Сороковський, Комарно, інж. Маганій, Підгороддя пов. Станиславів, М. Крохмальний, Чижиків, Мик. Комищук, Ковалівка, Мик. Дупелко, Олешичі, Григ. Чумак, Копятин, Ст. Козак, Судова Вишня, В. Смольський, Підгорки, д-р Любинецький, Медика, Остап Гуцало, Славятин, який ставить внесення вставити до буджету премії за драматичні та повістеві кооперативні твори та на стипендії на студії відповідну суму, Микола Цюкенда, Богородчани, Ст. Фещук, Сапогів, пов. Борщів, Мих. Була, Биджова, пов. Жовква, Ол. Сухоребський, Яблонів пов. Рогатин, Дм. Пудак, Чорнокінці, інж. Ю. Павликовський і дир. Луцький. Усі промовці займали річеве становище до буджету. Відповідь промовцям дав референт буджету дир. І. Филипович.

Внесення на затвердження буджету в цілости Загальні Збори приняли всіми голосами проти 7.

ВИБІР ГОЛОВИ І ЧЛЕНІВ РАДИ Р. С. У. К.

Дир. Мартюк від комісії-матки ставить внесення вибрати на голову РСУК. **інж. Юліяна Павликовського.** Вибір приняли зібрані гучними оплесками. Інж. Ю. Павликовський подякував за вибір короткою промовою.

На 18 членів Ради комісія-матка пропонує такий склад: **д-р І. Блажкевич (Дрогобич), о. Галібей Іван (Бучач), д-р Ладика Дмитро (Тернопіль), Кантемир Михайло (Заболотів), Комищук Микола (Коломия), Ів. Кузів (Стрий), Ст. Кузик (Львів), Наїдко Сергій (Північно-зах. Землі), д-р Новодворський Іван (Коломия), інж. Палій Андрій (Львів), Поритко Іван (Рогатин), Романюк Іван (Північно-зах. Землі), Селезінка Неоніля (Радехів), Швалюк Микола (Станиславів), Шепарович Юліян (Львів), Шмата Василь (Чортків), Харамбура Роман (Яворів), Ґамаль Володимир (Збараж).** На заступників: **Гуньовський Михайло (Львів-повіт), Дорота Іван (Жовква), Дяків Володимир (Белз), о. Петрик Іван (Самбір), інж. Олексюк Іван (Тернопіль), Ромах Дмитро (Рогатин-повіт).**

Лісту комісії-матки з вилученням М. Кантемира принято одноголосно. Тому, що М. Кантемир зрезигнував на користь п. І. Блажкевичевої, заряджено додаткове голосування поміж п. І. Блажкевичевою і п. Бакальцем (Підгайці). Всіх голосів віддано 608. Ів. Блажкевичева дістала 177 голосів, п. Бакалець 431 гол., здержалося 32.

П-і Залізнякова ставить внесення, щоб голосування анулювати. Внесення впало.

През. Павликовський стверджує, що вибрано як 18-то члена Надз. Ради п. **І. Бакальця.**

До Контрольної Комісії вибрані: **Дутка Іван (Станиславів), Коренець Денис (Львів), Мартюк Іван (Львів),** заступники: **Петрицький Роман (Копичинці) й інж. Тертека Андрій (Скалат).**

Після того інж. Павликовський передає провід Зборів дир. Кузикові, а сам реферує новий правильник Заг. Зборів РСУК. Заг. Збори мали би відбуватися в двох днях. Перший день був би призначений на відкриття і на комісії, другий на пленарне засідання. Комісій булоб пять до всіх видів кооперації, а крім цього комісія буджетова, комісія-матка і комісія мандатова. През. Павликовський вносить, щоби Збори приняли правильник З. З. РСУК. Внесок переходить одноголосно.

Д-р Хробак ставить запит, чому до Ради Р. С. У. К. не вибрано нікого з повітів на захід від Львова?

Дир. Шепарович відповідає, що з тих районів ніхто не ставив кандидатів, а **дир. Палій** додає, що це вважає за недогляд і на чергових Заг. Зборах цей недогляд напевно буде усунений.

На тім покінчилися Збори в год. 10. веч.

*

КООПЕРАТИВИ НАГОРОДЖЕНІ ДИПЛЬОМАМИ РСУК.

І. Кооперативи для загального закупу і збуту: 1) „Любов“ — Ритие (район ПСК Калуш). 2) „Праця“ — Верчани (район СК Стрий). 3) „Єдність“ — Монастирець (район СК Стрий). 4) „Надія“ — Підгородці (район СК Стрий). 5) „Зоря“ — Поляниця (район СК Стрий). 6) „Згода“ — Пуків (ОСК Рогатин). 7) „Надія“ — Лучинці (ОСК Рогатин). 8) „Праця“ — Рогізно (ОСК Рогатин). 9) „Згода“ — Коросно (ОСК Рогатин). 10) „Нар. Поміч“ — Накло (ОСУК Перемишль). 11) „Солідарність“ — Видинів (ПСК Заболотів). 12) „Сел. Спілка“ Лошнів (СУК Теребовля). 13) „Надія“ — Мшанець (СУК Теребовля). 14) „Сел. Спілка“ — Янів (СУК Теребовля). 15) „Вл. Поміч“ — Качанівка (ПСК Скалат). 16) „Нива“ — Паївка (ПСК Скалат). 17) „Поступ“ — Мовчанівка (ПСК Скалат). 18) „Н. Дім“ — Бролки (ОСК Ширець). 19) „Єдність“ — Перерів (ОСК Коломия). 20) „Єдність“ — Слобода Рунг. (ОСК Коломия). 21) „Єдність“ — Якубівка (ОСК Коломия). 22) „Надія“ — Жукотин (ОСК Коломия). 23) „Рільник“ — Вільшанка (Пов. Торг. Ска Яворів). 24) „Праця“ — Наконечне (Пов. Торг. Ска Яворів). 25) „Сила“ — Зубків (КС Сокаль). 26) „Єдність“ — Лешатів (КС Сокаль). 27) „Луна“ — Будинин (КС Сокаль). 28) „Нар. Спілка“ — Забіре (ПСК Рава Руська). 29) „Згода“ — Шили (ОСК Збараж). 30) „Р. Хата“ — Чернихівці (ОСК Збараж). 31) „Нар. Сила“ — Денисів (ПСК Тернопіль). 32) „Згода“ — Курівці (ПСК Тернопіль). 33) „Згода“ — Чистилів (ПСК Тернопіль). 34) „Дніпро“ — Богатківці (ПСК Тернопіль). 35) „Сп. Крамниця“ — Стриганці (ОСУК Станиславів). 36) „Згода“ — Угорники (ОСУК Станиславів). 37) „Сила“ — Саджава (ОСУК Станиславів). 38) „С. Госп.“ — Ямниця (ОСУК Станиславів). 39) „Пчола“ — Раків Кут (ПСК Копичинці). 40) „Надія“ — Коцюбинчики (ПСК Копичинці). 41) „Згода“ — Чижиків (Центросоюз Львів). 42) „Згода“ — Діднлів (Центросоюз Львів). 43) „Згода“ — Задвіре (Центросоюз Львів).

ІІ. Кредитові кооперативи. а) Українські Райфайзенки: 1) „Укр. Каса Ощ.“ — Підгірки (Район ПСК Калуш). 2) „Укр. Райфай.“ — Нивиці (Район Нар. Банку Радехів). 3) „Сіл. Господарка“ — Селисько (район „Віри“ в Перемишлі). 4) „Будучність“ — Коровники (район „Віри“ в Перемишлі). 5) „Вигода“ — Чорнокінці Вел. (район ПСК Копичинці). 6) „Побіда“ — Біла (повіт Чортків). 7) „Ощадність“ — Боянець (повіт Жовква).

б) Украін-Банки: 1) „Сел. Спілка“ — Богородчани (район ОСУК Станиславів). 2) „Украінбанк“ — Сокаль (район Сокаль). 3) „Віра“ — Перемишль (район Перемишль). 4) „Украінбанк“ — Самбір (район Самбір). 5) „Покутський Союз“ — Коломия (район Коломия).

ІІІ. Молочарські кооперативи: 1) Районова Молочарня — Ременів (повіт Львів). 2) Районова Молочарня — Белз (повіт Сокаль). 3) Районова Молочарня — Балинці (повіт Коломия). 4) Районова Молочарня — Делїїв (повіт Станиславів). 5) Районова Молочарня — Бережани (повіт Бережани).

IV. Інші кооперативи: 1) „Будучність“ — Тернопіль. 2) „Суспільний Промисл“ Львів. 3) „Укр. Нар. Мистецтво“, Львів.

ЗАСІДАННЯ БРИТ. КАБІНЕТУ.

ЛЬОНДОН, 11. 6. ПАТ. Під проводом Болдуїна відбулося вчора засідання уряду.

Зїзд освітників.

ДОКІНЧЕННЯ НАРАД

Дискусія на зїзді освітників затягнулася до год. 8.15 вечором. У дискусії промовляли, крім осіб, які ми подали вчора, ще такі освітники: о. *Теофіль Прийма* (Ходорівщина), *Даньків Іван* (Підгайці), *Ковачівський Теодозій* (Теребовля), *Юрій Конистянський* (Ярослав), *Гнат Цар* (Сокотана), *Іван Базарко* (Белз), *Бащук* (Белз), *Евгенія Терлецька* (Львів), *Олесь Наклович* (Сколе), *Іван Паньків* (Монастириська), *Семен Масний* (Стрий), *Василь Нагайський* (Перемишль), м-р *Микола Ценко* (Сколе), м-р *Михайло Кушнір* (Станиславів) та *Ярослав Богачевський* (Збараж).

Промовці подавали ради, як слід поглибити працю по читальнях „Просвіти" і розворушити байдужість нашого громадянства, виступали проти заснування нових читалень „Скала" та гостро осудили радикалів за основування організацій „Каменирів". При цій нагоді промовці вказували на загрозу від комуністів (криваві події в Нагуєвичах) і подавали способи, як слід освідомляти нарід перед комунізмом. Тому, що Сокіл-Батько потребував руханкової салі для руховиків, поодинокі референти не мали вже змоги відповісти промовцям. Після дискусії предсідник зїзду *д-р Б. Чайковський* подякував присутнім за ділові наради і замкнув зїзд, який закінчився відспіванням національного гимну

Провідниці дитячих садків, зголошуйтесь негайно до Головної Управи Рідної Школи!

З огляду на те, що цього року дуже багато громад влаштовує у себе дитячі садки, запотребування на провідниці дитячих садків дуже велике. Тому всі ті кандидатки на провідниць дитячих садків, що досі не зголосилися, нехай *негайно зголосяться* до Гол. Управи Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська 46. Якщо хтось рефлектує спеціяльно на якусь місцевість чи повіт, нехай своє побажання зазначить у поданні, а Головна Управа РШ візьме це під увагу. До подання залучити метрику і свідоцтва, щоб відразу всі формальности полагодити в адміністраційної влади.

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ.

Треба помогти випадкові.

Коли стрічає нас щось несподіваного, радо повторяємо загальну приповідку: „Випадки ходять по людях". Та не задумуємось над тим, що і найбільше неймовірний випадок мусить мати свою причину, а навіть цілий ряд причин, і що — з другої сторони — найпростіший випадок мусить бути попереджений масою явищ, які не мають на перший погляд з ним жадного звязку.

Подумаймо тільки: багато замотаних умовин складається на те, щоб хтось, хто переходить незаметеною вулицею Варшави, поховзнувся на шкірці помаранчевій, яка лежить на хіднику... Багато людей дуже часто стрічається безпосередньо чи посередньо з такими подіями. Колиб ми хотіли вглиблюватись в такі явища, дійшли би ми до історичних часів Ноя

Поховзнутися це доволі неприємний випадок, тимто і стараємося за всяку ціну оминути цього. Одначе трапляються часто приємні випадки, навіть дуже милі, які бажаємо по змозі самі творити. Наприклад: хто не бажав би бути „жертвою" такого випадку, коли на куплений льос Державної Льотерії паде тепер, підчас тягнення першої кляси, що починається 18. ц. м. — одна з великих вигр? Напевно кожний і то з поспіхом погодиться з такою долею...

Тільки, як уже зазначили ми вище, випадок такий не може повстати сам зі себе. Хто не має льотерійного льосу, той хочаб і чудом не зможе виграти. Отже треба і то конче допомогти випадкові і шлях до цього — подбати за льос. І треба спішитись, бо часу небагато...

Загальні Збори Т-ва „Просвіта".

Цілий день у четвер 11. червня ц. р. у салі Театру Ріжнородностей відбувалися ділові Загальні Збори Т-ва „Просвіта". Заг. Збори відкрив голова **проф. І. Брик**, привитав приявних 414 відпоручників, 16 гостей, 9 представників преси, відчитав довгий спис померших членів, яких память присутні вшанували повстанням з місць.

Президію Заг. Зборів творять: голова *проф. І. Брик*, І. заст. голови *пос. В. Мудрий* і ІІ. заст. голови *д-р К. Коберський*. Голова покликав на секретарів: *ред. Ю. Тарновича* і п-ю *К. Мигюкову*.

Опісля дир. *С. Магаляс* відчитав правильник нарад, який присутні одноголосно прийняли.

Нарадам прислухується представник городського староства м-р Напроцький.

Протоколу з попередніх Заг. Зборів не відчитували, бо його на внесок *д-ра Б. Чайковського* верифікувала тричленна вибрана Заг. Зборами, провірна комісія у складі: о. Ґела (Белз), дир. Гайдукевич (Судова Вишня) та інж. Терпиляк (Рава Руська), а Заг. Збори на внесок о. Ґели затвердили.

ДОПОВНЕННЯ ДО ЗВІТУ З ДІЯЛЬНОСТИ.

З черги секр. *М. Дужий* давав доповнення до обширного звідомлення з діяльности Виділу Т-ва „Просвіта" за час від 1. січня 1933. р. до 31. грудня 1935. р., що появилося окремою книжкою. Числові дані з цього звіту подали ми вже у „Ділі" ч. 127. Тут слід лише згадати що на *3.071* читалень основано у звітовому часі 134 читальні так, що приблизно що 8 днів основувано одну читальню. За той час перестало істнувати 45 читалень і сюди слід зачислити порозвязувані читальні на Лемківщині, головно всі читальні в окрузі філії „Просвіти" у Новому Сончі. На оснування 49 читалень не можна було добитися дозволу від влади. На Лемківщині є тепер 67 читалень і ніодної на північно-західних українських землях. У звітовому часі прибуло 50.000 нових членів у читальнях, так, що тепер по читальнях „Просвіти" працює *275.324* активних членів (між ними 205.981 мужчин і 65.714 жінок), які творять 15 відсотків дорослого українського населення в Галичині.

ПРИВІТИ.

На внесок дел. *П. Скалецького* Заг. Збори під невмовкаючі оплески ухвалили привіт *нашим братам за Збручем, які караються у важкій неволі під большевицьким ярмом і тим, які з незалежних від себе причин не могли явитися на Зборах Т-ва.* Крім того на Збори надіслало привіт Т-во „Відродження", що його відчитав член виділу ред. К. Коберський теж під голосні оплески присутніх. При цій нагоді слід підкреслити, що і на зїзді освітників і на Заг. Зборах присутні на внесок самих делегатів стримались від куріння на салі.

ЗРІСТ ДОВГІВ ПРИПИНЕНО.

З друкованого звідомлення і реферату *ред. М. Таранька*, члена Гол. Виділу, довідуємося, що довги Т-ва доходили дня 31. грудня 1935. р. 625.678.16 зол. і зменшилися від червня 1932 р. на 85.496.66 зол., бо тоді осягнули кульмінаційну точку 711.174.82 зол. За час від 1932. р. до 31. грудня 1935. р. Гол. Виділ заплатив 191.667.77 зол., з того у звітовому часі, себто від 1. липня 1933. р. до 31. грудня 1935. сплачено довгу 41.259.17 зол., відсотків 46.675.47 зол., разом 87.934.64 зол. Справи віддовження Т-ва не розвязала ані парцеляція Угерець, ані не розвязав її т. зв. санаційний плян, бо основні джерела доходів Т-ва, як вкладки, „Дар Просвіті" та кольпортажі книжок, не осягнули ще прелімінованих сум, а внутрішня позичка не дала теж сподіваної квоти. А проте ці два й пів року доказали, що не тільки припинено зріст довгів, але навіть значну частину їх сплачено. Справу фінансової рівноваги ускладнило нове, але необхідно потрібне видавництво книжок місячних і чвертьрічних. У звітовому часі ця ділянка мала в оборотах готівкового недобору за нові видання 41.270.91 зол. Хоч передплата за книжечки (3.60 зол. річно) дуже низька, то передплатники її на час не платять.

НЕСОВІСНІ ДОВЖНИКИ.

Головний Виділ Матірнього Т-ва покладав великі надії на кольпортажу книжок, яку ведено під гаслом „розвантаження магазинів „Просвіти". При великих зусиллях організаційного відділу вдалося дійсно вислати у край дуже поважне число книжок через книгарню „Просвіти", а саме: від 1. липня 1933. до 31. грудня 1935. за суму 263.279.32 зол. З цієї суми уділено рабатів 72.160.78 зол. так, що готівкою довжники повинні були заплатити 191.118.54 зол., а разом з давнішими довгами загальну суму 220.311.79 зол. Довжники вплатили загалом за два і пів року готівкою лише 68.241.14 зол. Цими несовісними довжниками за книжки є переважно читальні — на загальну суму 107.035.65 зол.; філії — на загальну суму 90.744.10 зол.; приватні особи та кооперативи — 22.532.04 зол., себто загально на 220.311.79 зол. Незалежно від цього довгу 220.311.79 зол. філії і читальні винні Т-ву за книжки старого довгу на загальну суму 53.090.75 зол., отже загалом *Т-во має претенсій за книжки на суму 273.402.54 зол.*

Це є майно „Просвіти", яке зібрали найсвідоміші читальні і найкращі філії та патріоти-громадяни зі святим запевненням — повернути „Просвіті" в найкоротшому часі. На жаль, так не сталося. Т-во дало високі опусти, втратило на курсі доляра, платить відсотки від своїх довгів, висилає упімнення до такої маси довжників, але не находить достаточного зрозуміння у краю. А нема двох думок, що лекше масі довжників сплатити невеличкі суми на сплату своїх зобовязань супроти „Просвіти", як Головному Виділові знайти гроші на сплату своїх довгів настирливим вірителям. У магазинах Т-ва і в книгарні є ще книжок вартости по книгарській ціні на суму 547.546.62 зол., але Виділ не може з легким серцем розпихати ці велитенські маси книжок на пропаще.

Крім претенсій за книжки Т-во має ще претенсії за вкладки до читалень, з яких половина довгими роками не платила вкладок. У 1935. було лише *1995* чит. членами, але не всі з них вплатили повну вкладку, а дали тільки зачети на неї. Більше як тисячу читалень зовсім не сплатило вкладок у 1935. р. За минулі роки довг читалень за вкладки доходить до *180.000 зол.*

Таким чином довги читалень і філій до Матірнього Т-ва в такій велитенській сумі, себто разом за книжки і вкладки в сумі понад *400.000 зол.* є проречистим доказом недомагань нашої організації на місцях. Це потверджує статистика, яка виказує на основі читальняних звідомлень з 31. грудня 1935. р., що читальні мають у себе готівки понад 104.555.75 зол. У дійсності запас готівки по читальнях є куди більший, бо статистика не виказує готівки, яку читальні мають по кооперативах або порозпозичувану поміж своїх членів і яка на основі приблизних обчислень перевищає суму 1 міліона золотих.

Ред. М. Таранько підкреслив, що матеріяльне положення Т-ва не є трагічне. Одначе якщо несовісні довжники не вирівнають своїх зобовязань, так довго не можна думати про якусь успішну працю ні в освітній ділянці, ні в акції віддовження Т-ва.

РЕФЕРАТ І ЗВІТ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ.

Після того інсп. **П. Петрик** виголосив довший реферат про освітньо-виховну працю в читальнях та в самоосвітніх гуртках. Свої висновки референт схопив у чотирьох відповідних резолюціях. Далі **інж. Е. Храплівий** склав обширний звіт в імені Контрольної Комісії і поставив внесок признати абсолюторію Головному Виділові.

ВИБІР КОМІСІЇ-МАТКИ.

На внесок дир. Станимира Заг. Збори вибрали 5-членну Комісію Матку у такому складі: **д-р Б. Чайковський** (Сокаль), **дир. Ст. Совин** (Рава Руська), **о. Федевич** (Турка), **д-р Хробак** (Перемишль) і **дир. Ганущак** зі Львова, як заступкового **інж. М. Творидла** (Львів). Над другою листою членів Комісії-Матки, що її предложив **ред. Б. Кравців**, навіть не голосували, бо перша здобула велику більшість голосів.

ГОРЯЧА ДИСКУСІЯ.

На внесок **о. М. Чорнеги** Заг. Збори рішили перевести дискусію над звітами обох референтів Гол. Виділу і Контр. Комісії. Тому, що до голосу зголосилося 49 осіб, Заг. Збори рішили,

що промовець може промовляти найдовше 5 хвилин. В дискусії промовляли: **о. М. Чорнега** (Долина), **Б. Садовський** (Підкамінь к. Бродів), **ред. Б. Кравців** (Львів), який гостро виступив проти представників радикалів у Гол. Виділі, а саме проти ред. Павлова за те, що він промовляв у Нагуевичах, тоді коли комуністи скинули тризуб і тяжко побили свідомих українців. Коли ред. Павлів хотів вияснити, розляглися голосні оклики „ганьба" і цей промовець не промовляв. Далі в дискусії промовляли: **І. Паньків** (Монастириська), **о. Іриней Вігоринський ЧСВВ** (Жовква), дир. **Станимир** (Перемишль), який сказав, що читальні мусять сплатити свої довги, щоб Матірне Т-во могло поширити свою діяльність; д-р **І. Макух** (Товмач) — проти заснування читалень „Скала". (голоси з публики: Говоріть за т-ва „Каменярі") і зголосив відповідну резолюцію. **Д-р Я. Дудикевич** (Бібрка) проти лихих книжок по читальняних бібліотеках, головно зі Сов. України. **Д-р Ст. Булак** (Сколе) за повним розвантаженням книжкових магазинів; **ред. В. Глібовицький** (Львів) про моральну і матеріяльну крізу у „Просвіті", якої причиною є боротьба за світогляд. Клерикали і радикали повинні відійти, бо в „Просвіті" можна говорити лише про християнсько-націоналістичний світогляд, бо лише такої України ми хочемо. (Голосні оплески). **Федик** (Делятин) — радить слідкувати за Гуцульщиною.

Тут голова Т-ва відчитав письмо ред. Павлова, в якому він вияснює, що як старшина УГА все боровся проти большевиків; у Нагуевичах був як гість, побачив, коли комуністи потоптали тризуб та протестував перед президією свята у Нагуевичах проти промов за большевиками. При кінці при відчитуванні письма ред. Павлова зі салі падали оклики „ганьба".

Далі в дискусії промовляли: **М. Никифорчин** (Солотвина) за одноцілим проводом у Головному Виділі та про спільну працю всіх наших установ і організацій на Гуцульщині; **П. Шуган** (Монастирчани); **Б. Баранова (Львів)** — за створенням одного національного фронту проти комуністів та у справі доросту; **ред. К. Коберський** (Львів) проти комунізму і подав, що Головний Виділ розвязав уже кілька читалень, де втиснулися комуністи; **д-р Дмитрів** (Рогатин) запевняв, що „Каменярі" і „Робітничі Громади" виконують національну роботу (на салі оклики: „ганьба" і промовець мусів зійти з естради); **Г. Цар** (Солотвина); **м-р М. Ценко** (Сколе): головним завданням „Просвіти" — національне виховання і плекання твердого характеру. Звернув увагу, що у просвітянських організаціях необхідно повести протиалькогольну і протинікотинну акцію та гостро критикував радикалів за Франківське свято в Нагуевичах; **І. Стевчак** (Львів); **Скалецький Павло** (Тлусте); **м-р О. Фірчук** (Копичинці): збільшити число членів і перевиховати просвітянських організаторів; **С. Масний** (Стрий); **І. Даньків** (Підгайці): Головний Виділ повинен сцентралізувати у своїх руках лише виховну ділянку, фінансову передати іншій організації; **В. Сабат** (Косів): масове членство є єдиним рятунком для буджетової рівноваги, але членську вкладку для селян знизити на 50 сот.; **І. Паливода** (Бібрка) говорив про дійсний стан читалень у повіті; **Сухоребський** (Ябленів к. Бурштина) про вагу концертів, якими можна будити національну свідомість у масах. Поклик до інтелігенції, щоб працювала по читальнях „Просвіти"; **М. Шиян** (Гошів) осуджував радикалів; **І. Бедрівський** (Золочів) про створення нових просвітянських робітників з молоді, яка не має посад. З цією метою слід перевести спис безробітної молоді; **Т. Копачівський** (Теребовля): всі члени з одностайною вкладкою та вишкіл низових просвітянських робітників; **Кантимир** (Снятин) за масовим членством і обниженням членської вкладки до 50 с.; **І. Блажкевичева** (Денисів) за поборюванням неграмотности по селах та точними звідомленнями з читальняних бібліотек; **В. Лазорик** (Косівщина): про контролю над аматорськими гуртками; **д-р В. Паславський** (Добромиль): про карність у просвітянській організації. Заявився за обнижкою членських вкладок до 50 сот.; **М. Крушельницька** (Лука к. Самбора): за мала кількість жіноцтва на Заг. Зборах. Жінок слід доконче втягати на членів „Просвіти" та вкінці **П. Конюх** (Львівщина) про байдужість інтелігенції, головно священників у праці по читальнях.

АБСОЛЮТОРІЯ, ВИБІР ГОЛОВИ І 11 ЧЛЕНІВ ВИДІЛУ.

Внесок Контр. Комісії, щоб Головному Виділові признати абсолюторію, присутні приняли одноголосно голосними оплесками.

Опісля голова відчитав заяву Гол. Виділу у справі привіту „Просвіти" на свято в Нагуевичах, де комуністи бійками спрофанували память І. Франка. З черги на внесок голови комісії-матки **о. Федевича** Заг. Збори вибрали головою Т-ва „Просвіта" **проф. І. Брика** через акламацію під бурхливі оплески присутніх. Голова приняв вибір подякою і заявив, що буде працювати для найвищого добра нації та візвав присутніх, щоб край піддержав працю Гол. Виділу.

Далі о. Федевич відчитав листу 11. членів до Гол. Виділу, яку намітила комісія-матка. Одночасно ред. Б. Кравців зголосив другу листу. Одначе цю другу листу сам внескодавець відкликав тоді, як п. Городиський з Дрогобича зголосив третю листу з цією зміною до листи комісії-матки, що на місце д-ра К. Коберського запропонував ред. Б. Кравцева, а на місце ред Ю. Павлова пос. д-ра Витвицького з Дрогобича.

В голосуванні первісна листа комісії-матки перепала, а зате перейшла більшістю голосів змінена листа. Таким чином до Головного Виділу ввійшли: **ред. В. Глібовицький, радн. Ю. Дроздовський, М. Дужий, ред. Б. Кравців, пос. В. Мудрий, мец. В. Корчинський, дир. Ст. Кузик, пос. З. Пеленський, пос. д-р Витвицький, ред. М. Таранько і ред. Е. Яворівський.**

Листа заступників і членів Контрольної Комісії, що її намітила комісія-матка, теж перепала. Зате перейшла друга листа ред. Кравцева, який поробив зміни в листі комісії-матки, висуваючи деяких нових осіб. І так заступниками членів Гол. Виділу вийшли: **П. Мигович, п-і Макарушкова, д-р Ст. Булак, п-і Е. Терлецька і м-р М. Вагула.**

До Контрольної Комісії ввійшли: **д-р П. Кривуцький, М. Галібей, інж. З. Рудик, д-р М. Терлецький та інж. Е. Храпливий**, а їхніми заступниками: **інсп. Д. Квасниця та П. Пасіка.**

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ.

Після того Заг. Збори вибрали під голосні оплески присутніх почесним членом **о. шамб. М. Цегельського** з Камінки Струм., а на внесок м-ра Бараника, який Головний Виділ піддержав як свій, ще **сен. д-ра Антона Горбачевського** з Чорткова.

ЧЛЕНСЬКІ ВКЛАДКИ.

Далі Заг. Збори устійнили висоту членської вкладки, а саме для читалень 25 зол.; кооператив та інших членів — 12 зол., фізичних осіб — 2 зол. і для спомагаючих членів 1 зол.

Вкінці Заг. Збори приняли низку внесків, між іншим привіт для філії „Просвіти" у Харбіні і взагалі на Далекому Сході, на Закарпатті та Буковині та на інших землях за кордоном.

Вкінці голова подякував присутнім і Заг. Збори закінчилися в год. 6-ій вечором відспіванням національного гимну.

НОВИНКИ.

— **„Лис Микита"**, сценічна вистава учениць дівочої школи ім. Т. Шевченка з причин від кружка незалежних переложена **на пятницю** 19. ц. м. початок в год. 5. пополудні в салі театру Ріжнородностей. Закуплені білети важні. — Старшина Кружка ім. Ганни Барвінок. 2247

— **Засідання Етнографічної Комісії** Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові відбудеться в суботу, 13. ц. м. з рефератом проф. д-ра Ф. Колесси на тему: „Організація дослідчої праці над українською устною словесністю". Початок в год. 18.

— **Свято Пресв. Евхаристії.** В неділю 14. червня ц. р. в свято Пресв. Евхаристії відправиться в церкві Преображення торжественна співана Служба Божа, яка зачнеться в год. 8.30 рано. По заамвонній молитві відбудеться торжественний похід до Ринку до чотирьох приладжених престолів. Парохіяльний Уряд при церкві Преображення Господнього запрошує отсим на це свято наші П. Т. Установи й Організації, як також усіх вірних міста Львова.

— **Новий том бібліотеки „Діла"** появився сьогодні. Є це архитвір французької літератури Барбе Д' Оревілі „Чортиці" у перекладі М. Рудницького. У найближчих днях розішлемо його всім передплатникам нашої бібліотеки. Ціна цієї книжки для непередплатників зол. 2.50, з почтовою пересилкою зол. 3.—. Ще цього місяця появиться черговий том нашої бібліотеки повість „Чародійна шкіра" Бальзака у перекладі В. Софронова.

— **Замкнені реколекції для мужчин інтелігентів** відбудуться від 3. до 7. липня ц. р. у Львові. „Замкненими" називаються тому, що учасники залишають свої доми і пробувають кілька днів у самоті й тишині реколекційного дому, відда-

— **В пяті роковини смерти Вячеслава Липинського** відправиться в архикатедральній церкві св. Юра в суботу, 13. червня в год. 8. рано Поминальне Богослуження, а в год. 17.30 панахида.

ючися справам духа. Кошти прохарчування й обслуги за весь час доходять до 10—12 зол., залежно від приміщення в двійку чи одинцем. Таксу складається в реколекційному домі при вул. Коперника особисто згори. Зголошення приймає й інформації дає до 20. ц. м. Генеральний Інститут Католицької Акції, Львів, вул. Зиморовича ч. 3, І. пов. тел. 257-87.

— **Оригінальне табльо.** Поміж виставленими таблями цьогорічних абсольвентів гімназій та інших шкіл у Львові визначається своєю небуденною оригінальністю табльо абсольвентів торговельного курсу абітурієнтів при Торг. Школі „Р. Ш.". Кожний член учительського збору і кожна студентка чи студент представлені окремо в карикатурі. Крім того є там ще кілька загальних карикатур. Деякі з них дуже вдатні. Напр.: кольоквіюм чи абсольвент на посаді. Всі карикатури є роботи одного зі студентів п. Яцкова. Перед вікном ф-ми Самосій, де табльо виставлено, постійно збирається гурт цікавих глядачів.

— **Обниження кари на священника.** В апеляційному суді у Львові скінчився довготревалий процес о. Петрицького, гр. кат. пароха з Таврова пов. Бережани. Як відомо, суд першої інстанції засудив його на півтора року вязниці за опір поліції і т. п. Апеляційний суд обнизив йому кару за опір владі до 9 і пів місяця вязниці, а кару за інші провини зніс на основі амнестії.

— **Вийшов на волю.** Володимир Паньків, родом з Буковини, колишній сотник УГА і командант пробоєвого куреня на хирівському фронті в 1919 р. В Самборі в 1930 р. засудили його на кару смерти за те, що причинився в часі війни до смерти двох поляків. Кару смерти замінили йому на 15 літ вязниці, яку почав відсиджувати в Дрогобичі. Він старався про ревізію свого процесу, але після 6 і півлітної вязниці його зовсім звільнили.

— **Квітневі події перед судом.** У звязку з березневими і квітневими подіями у Львові прокуратура виготоила вже коло 100 актів обвинувачення, що є предметом чергових процесів то перед судом присяжних, то перед одиничними окружними суддями.

— **Відгомін комуністичної імпрези.** Дирекція львівських міських театрів винаняла була салю Вел. Театру для комуністичної імпрези „Конгрес оборони культури". Це найшло відгомін на засіданні міської ради, бо дирекція театрів винаймаючи салю, не вистаралася заздалегідь на це дозволу міської ради, до чого зобовязалася на основі умови. Президія м. Львова повела слідство в цій справі й постановила вислати директорові театрів Гожиці перестерогу, що колиб таке ще повторилося, президія міста вважатиме умову з ним за зірвану. Рівночасно президія міста постановила не затвердити на найближчий сезон контрактів із членами театрального персоналу, які взяли чинну участь в академії. Ухвала торкається адміністраційного директора Будзинського, режисера Домбровського, декоратора Пронашка та одної артистки. Президія міста видасть у цій справі офіціяльний комунікат.

— **Справа долярових позичок.** В апеляційному суді у Львові відбулася розправа, що має велике значіння для справи долярових позичок. Жінка інспектора лісів у Самборі п. Назаревич позичила власникові реальности в Хирові, Барилевичеві в 1932 р. 850 долярів, застерігаючи собі в довжному скрипті зворот позички в долярах по тодішньому курсі, т. зн. 8.90 зол. Тимчасом Барилевич скористав з валютового декрету в червні 1934 р. і переслав у дні платности позички вірительці суму 850 долярів золотими по курсі 5.26 зол. і зажадав видачі екстабуляційного квіту. Коли вірителька відмовила, Барилевич запізвав її до самбірського окружного суду, але суд позов відкинув. Справа знайшлася перед апеляційним судом у Львові і цей рішив, що вірителька повинна видати екстабуляційний квіт, приймаючи, що застереження в довжному скрипті щодо ріжниці курсу не має правного значіння згідно з валютовим декретом про т. зв. клявзулю золота. Справа піпла перед найвищий суд, який видасть у цій справі принципіяльне рішення.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО“: „ВАЛЬС ДЛЯ ТЕБЕ“.

Віденська фільма „Уфи“ з оперетковим сюжетом. Комедія про наслідника престолу якогось маленького князівства, де панує молода княжна. Во наслідник престолу пропав без вісти. Він виступає у світі як славний тенор Тореллі і почуває себе щасливим. Та одного дня делегати Найвищої Державної Ради пригадають йому державні обовязки, промовчавши найважнішу обставину, що вони не хотять княжни, яка цілою силою своєї амбіції хоче панувати. Тенор розчарований такою зміною свого становища вернеться до рідного краю зі своїм приятелем — дириґентом опери, що стане його адютантом. Тепер прийде до кількох сцен, де молодий князь зустрінеться з молодою княжною, яка ненавидить свого суперника, що забрав їй насильно владу. Як це все скінчиться, легко догадатись. Головні ролі грають Каміля Горн з голосом дуже мало кіноґенічним, тенор віденської опери Люї Ґравер — не з таким великим голосом, як можна би сподіватись, комікі Тео Лінген та Гайнц Ріман. На цьому останньому спочиває ввесь тягар гумору цієї дуже банальної фільми, — врештою приємної для тих, що задоволені сміються.

Дивогляди.

КОЛИ СИН МІЛІОНЕРА ЧИТАЄ ТОЛСТОГО.

Американський міліонер Тейль має сина. Той син одного дня пропав. Здогад легкий: схопили його ґанґстери. Шукали за ним два місяці. По двох місяцях знайшли його в Шікаґо під чужим іменем, як жебрака. Він збирав передплату для малого часопису. У його лахмітті найшли всього кілька сотиків. На запити, що з ним сталось, відповів, що життя багатія з усіма вигодами, але і брехнею, знудило його і він хоче жити просто, свобідно та щиро. Він захопився книжками Толстого і хоче жити так, як учив мудрець з Ясної Поляни. Але Уебстей Тейль ще неповнолітній і поліція відставила його силоміць до батьків.

СОТНІ НОВИХ АСТРОНОМІВ.

Віденська астрономічна обсерваторія видала цікаву брошуру, де представлені коротко всякі реферати та розвідки, які приходять туди від різних винахідників. Винахідники ці — люди без ніякої освіти у справах, в яких забирають голос. І так книговод, що не має найменшого поняття про рухи звізд і про математику, висуває свою власну теорію будови світа. Другий твердить, що молочна дорога це легкі сніжинки, третій, що довкола землі обертались колись дві планети-місяці, але одна з них упала на землю і з цього повстали гори. Четвертий доказує, що коли змішати каву з молоком, то на поверхні цієї мішанини зявляються лінії подібні до подвійних каналів Марса. Автор цієї космоґенічної теорії заповнив аж три грубі зшитки. То знов якийсь почтовий урядовець із Ґрацу пояснює дуже широко дуже просте явище зорової омани, чому місяць, який находиться близько до овиду, видається більший, ніж тоді, коли він стоїть високо на небі. Він твердить, що чим вище підіймається місяць на небі, тим більше він корчиться.

Дописи.

СТАРИЙ САМБІР.

Повітовий луговий курс. В днях 14.—16. м. м. улаштав старосамбірський „Луг“ повітовий луговий курс. Кухня та помешкання були для курсантів спільні. Дисципліна й порядок — військові. Викладали: о. сен. Ю. Татомир про історію та ідеольоґію „Лугів“, д-р Т. Сонинський і д-р В. Левицький про летунство, гази і першу поміч в наглих випадках. Впоряд. вправи, гри й забави переводили інж. О. Мороз, В. Добрянський і Э. Нижник. Слід зазначити, що турчанське староство робить труднощі Луговій Організації, бо вже оснування двох „Лугів“ не приняло до відома.

Ювилей Митрополита Шептицького відсвяткувало старосамбірське громадянство луговою академією 29. березня ц. р. На програму склалися: вступне слово Б. Ловчика, закінчення о. сен. Ю. Татомира, декламації та вправи луговичок і хори під управою інж. О. Мороза. — Зі сл уладила академію в честь Митрополита покинко шляхотська громада Бачина. Бачинський мішаний хор відспівав кантату і псалом „Блажен муж“, муж. хор — „Стрілецьким шляхом“. „Поклін Владиці“ віддеклямувала п. Л. Яремівна, святочну промову виголосив д-р І. Кульчицький. Хор зі Ст. Самбора відспівав молитву з опери „Запорожець за Дунаєм“. Чи не годилось-би, щоб теж інші шляхотські громади пішли за прикладом Бачини? Чи життя й діла Митр. Шептицького не є дороговказом для шляхти?

Комуністи агітують по наших селах. В останніх місяцях крутяться по наших селах агітатори комуністичні і ППС. та втягають наших селян, які у вільних хвилинах звозять матеріяли з ліса на тартаки, до „заводових звйонзкув“. Обіцяють нашим селянам вищі платні та домагаються за це вкладок по 1.20 зол. місячно. Прийшло вже і до кровопролиття, а вслід за тим і до арештувань у селах Терша і Спас. Свідоміші села: Стрільбичі, Бусовисько, Лужок Гор., не далися втягнути до „З. З.“, але оснували відповідні секції при кружках „С. Господаря“, які мають пертрактувати з фірмами за відповідні ціни. Про створення таких секцій повідомлено політичну владу і староства покищо на це не відповіли нічого.

СТАНИСЛАВІВ.

Шкільна молодь Ів. Франкові. З приводу 20-ліття смерти Івана Франка відбулась мин. суботи заходом наукового кружка дів. гімн. „Р. Ш.“ при співучасти драм. секції української муж. гімн. вистава „Мирослави“ інсценізації в 4. діях на основі повісти „Захар Беркут“. Перед виставою виголосила вступне слово Л. Мойсеович. Вистава не вийшла так, як могла й повинна була вийти. Передовсім ролі були зле дібрані. І так, здається нам, М. Гавришаківна в ролі Мирослави була за мало геройська, а за багато сентиментальна. Те саме закинути можна С. Ганушевському (Максим Беркут). Дуже слабо випав В. Лемеха (Захар Беркут), що до таких роль ніяк не надається. Березовський (Бурунда) повинен тямити, що коли раз відзивається до своїх вояків по монгольськи, бо вони української мови не знають, то смішно, коли іншим разом до тих самих вояків говорить по українськи і вони вже розуміють. Вина в тому може й не Березовського, а режисера. Ще найліпше випав Б. Малицький (Тугар Вовк), хоч він також ролі не опанував як слід. Зате незле вийшли гуртові сцени, особливо боротьба дівчат з монголами, що публика приняла гучними оплесками. Численні недотягнення і в самій будові інсценізації і в грі аматорів покрила остання сцена, а саме спів-молитва, що зробила на всіх й незатерте враження. Декорації загалом гарні, хоч скеля в 4. дії, на нашу думку, була зле збудована: сумніваємося, щоб монголи були настільки дурні, й нерозважні, щоб, бачучи над собою дівчат з луками, топорами та списами, таки пхались на певну смерть. Треба було дівчат поховати за скелі, показати кілька голов, вилазаючих монголів на скалу — і щойно тоді пустити дівчат, щоб скидали монголів із скали. Не все було в порядку теж зі строями; до чисто гуцульського строю чоботи — то трохи смішно. Публики на салі дуже багато

Б. Л.

В цьому місяці не забуваймо про стрілецькі могили й українських інвалідів!

СОКАЛЬ.

Сензацію має наше місто. В канцелярії кружка „Рідної Школи“, що приміщена в канцелярії д-ра Л. Хоминського, невислідженi вломники доконали небувалої крадіжки. Хоча в канцелярії було багато річей, що моглиб бути ласими шматками для вломників, невислідженi гості вломилися тільки до цієї шуфляди, де містилися касові книги та квитарі кружка. Забрали квитарі, дві касові книги, ліквідаційну книгу й усі записки, що відносилися до касових справ. Виринає питання: хто мав у тім інтерес, щоб саме ці книги пропали?

Шмитківський самоосвітний гурток під проводом Івана Демідонта розвивається дуже гарно. Учасників є 34. Гурток крім систематичних лекцій з української історії та географії, влаштовує ще ріжні інші виклади на актуальні теми. І так у мин. неділю виголосив провідник гуртка І. Демідонт змістовний і гарно опрацьований реферат про життя й діла Гол. Отамана С. Петлюри.

Гідне наслідування. На весіллі Ст. Гейка в Савчині зібрані гості за почином Теодора Лаврика зібрали між собою 6 зол. і 30 сот. на українських інвалідів. Почин цих громадян вказує, що національна свідомість по наших селах все таки не на низькому рівні. Треба з признанням підкреслити цей дар.

Себечівці будують Нар. Дім. По ріжних перипетіях і бурхливих загальних зборах громадяни села взялися тепер поважно за будову Народнього Дому. В короткому часі піднятнено будівлю під дах, лишається ще дім покрити й викінчити в середині. Коли будову викінчать, буде мати Себечів справді імпозантний будинок, де знайдуть приміщення всі культ.-освітні установи села.

10-і роковини смерти С. Петлюри в Пиховщині. Дня 31. травня відсвяткувало село десяті роковини смерти С. Петлюри величавим концертом. Велике вражіння викликав своїм рефератом Г. Лагода, що коротко та ядерно представив значення визвольних змагань, що їх виразником є Гол. Отаман Петлюра. До ще більшого успіху свята причинились виступи мужеського й мішаного хору під дир. Павла Бриля. Це ще одно звено до великого ланцюга свят, улаштовуваних цілим краєм у трагічні роковини.

БОРЩІВЩИНА.

Ювилей читальні в селі Доброкут. В дні 7. 6. ц. р. відбувся в селі Доброкут, борщівського повіту, ювилей з приводу тридцятьліття тамошньої читальні „Просвіти“. Перед святом відбулася у місцевій церкві панахида за померших членів, яку відправив о. Семен Гребенюк, в асисті місцевого пароха Кравчича. Після панахиди виголосив о. Гребенюк і відповідну проповідь. Потім усі пішли походом на громадську площу над рікою Серетом, де відбулося ювилейне свято. Привіт від Філії „Просвіти“ в Борщеві зложив голова Філії мгр Іван Романівський, від усіх інших повітових товариств та організацій склав привіт п. Петро Гораль. Свято це випало надзвичайно величаво, до чого причинився головно голова тої читальні п. Петро Перун.

КОЗОВА.

Візитація Преосв. Будки кізлівського деканату. Саме тепер епископ Будка розпочав візитацію кізлівського деканату, яка потреває до 23. ц. м. Преосв. Будка розпочав від Козови, приїхавши поїздом 6. ц. м. в 5. год. вечором. На двірці повитав Візитатора о. дек. Штокалко з о. Бачинським з Козівки і кінна українська бандерія з Козови супроводжала його аж до ринку. Тут повитали нашого епископа польська процесія з польським духовенством і просила відвідати їх костел, що теж епископ і зробив. Вернувши на Ринок в супроводі процесії до повитальної брами, Преосв. Будку повитали жиди, опісля витав бурмістр міста і щойно після того українська процесія з українським духовенством та громадянством повитали свого епископа, а маленькі діти стелили квітами дорогу Достойному Гостеві до своєї церкви. Перед церквою в повитальній брамі, замаєній українськими прапорами і відзнаками, повитали від зорганізованого громадянства представники „Сільського Господаря“ і кружка „Рідної Школи“. Перед входом до церкви повитав епископа парох о. Іванчук гарною промовою, висловлюючи радість з відвідин владики в парохії. В церкві виголосив владика прегарну проповідь зясовуючи важкий обовязок кермування кораблем релігійного життя, головно коли о. Митрополит Кир Андрей не може особисто відвідати всіх своїх парохій. Повитання нашого владики було достойне, тільки адміністраційна влада зовсім непотрібно післала своїх стражаків, що відсунули наших впорядчиків і самі влізли аж до церкви і не знаючи нашого обряду повставали в царських вратах в шоломах і профанували обряд та ображали парохіян, бо парохіяни витали свого владику у своїй парохії і церкві. В неділю 7. ц. м. відбулася катехизація, владика Кир Никита відправив архиерейську Службу Божу в асисті численного духовенства і виголосив проповідь, закликаючи всіх до рішучої боротьби з комунізмом, як розсадником безбожництва. Пополудні приймав делегації від парохіян, що зясовували потреби парохії, а парохіяни з села Теофіпільки висловили прохання будови власної церкви. Перед вечором виїхав достойний владика враз з духовенством у дальшу візитацію в деканат, супроводжений нашою бандерією дорогою до парохії Кального. Своїми відвідинами владика Кир Никита підніс на дусі всіх громадян і звіцнив їх релігійні почування та національну відпорність на всі бурі теперішнього життя.

Парохіянин.

Спорт.

ПРИЇЗД „ДОВБУША“ ДО ЛЬВОВА ЗАПЕВНЕНИЙ.

У вчорашньому числі „Діла“ появилась замітка, начебто ювилей С. Т. „Україна“ з приводу 25-ліття іствування є під знаком запиту. На основі телефонічної розмови зі спортовою дружиною „Довбуш“ у Чернівцях подаємо отсим до відома, що „Довбуш“ невідкличино приїзджає на наше свято, яке відбудеться в днях 13. і 14. ц. м. на площі Сокола-Батька. Близчі подробиці в афішах

Видїл С. Т. „Україна“

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО ТУРИСТИЧНО-КРАЄЗНАВЧОГО ТОВАРИСТВА „ПЛАЙ“ У ЛЬВОВІ.

Загальні Збори У. Т. К. Т. „Плай“ (6-і з черги) відбулися дня 9. червня у власній домівці Т-ва при вул. Рутовського 22. Зі звітів, що їх зложив урядуючий голова, д-р Кость Паньківський та інші члени виділу, довідуємося, що Т-во „Плай“ має свої філії у Перемишлі,

Самборі, Стрию й Терноплі та дві спортові секції у Львові: с. с. „Плай“ і УСК. ім. сотн. Ф. Черника.

Якщо йде про діяльність, то була вона задовільна, хоч може менш ефектовна, як мин. року, коли то побудовано на Плєці під Грофою домівку-схоронище та ведено більшу видавничу діяльність (провідник по долині Опору та Стрия). Причини з одної сторони самозрозумілі. Видїл мусів подбати про внутрішне урядження домівки та про те, щоби сплатити кошти її будови. Крім того були ріжні клопоти із дозволом адм. влади, так що грозило, що домівку розберуть, але все щасливо покінчилося. З другої сторони перешкодою у праці була резиґнація 5 досвідчених і заслужених членів виділу, перетяжених іншою працею, а кооптовані члени не все зуміли їх заступити.

Великим успіхом Т-ва була відома фотографічна вистава: „Наша Батьківщина у світлині“, що її зорганізовано спільно з УФОТО. Вистава ця відбулась у Львові в листопаді м. р., опісля також по інших містах.

Заходом Т-ва „Плай“ відбуваються цілий рік всякі прогульки чи то спільні, чи кожна філія й секція для своїх членів. Побіч туристичної діяльности спортові секції, а також деякі філії беруть живу участь у спортовому життї, де можуть похвалитись гарними успіхами.

В пляні є зміна статуту, що вже перестарілий (12 літ) та не бере під увагу змінених обставин, дальше сплата решти довгу за домівку, удержання української туристично-інформаційної стації в Підлютім; побіч звичайної туристичної діяльности.

Переведенням тих плянів у життя займеться новий виділ. Головою вибрано д-ра К. Паньківського, членами: проф. Пашкевич, п. Гузар, п. Сітницьку, п. Раким-ра Пелепського і п. Сітницького; заступниками д-ра Старосольську, п. Павлюка і проф. Білостоцького. До Контрольної Комісії ввійшли: проф. д-р О. Тисовський, інж. Дурбак і п. Яр. Гладкий. Б. С.

ЯКИХ ПРОТИВНИКІВ МАТИМЕ „РУСЬ“ У ЗМАГАННЯХ ЗА ВХІД ДО ЛІГИ?

Ми вже писали про те, що ужгородська „Русь“ змагатисьме за вхід до чеської державної ліги з 3 чеськими й 1 німецькою дружиною. Тими дружинами є: Вікторія Жіжков (Прага), С. К. Градец Кральове, С. К. Батя (Злін) та С. К. Меріш Шенборг. Змагання за вхід до ліги зачинаються вже в найблизшу суботу. До ліги ввійдуть дві перші з цих пятьох дружин.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

СТУДЕНТСЬКИЙ ВІСТНИК. Неперіодичне видання. Львів, червень 1936.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАСІЧНИК, орган Пас. Секції Т-ва „С. Г.“ у Львові. Рік IX., ч. 6. за червень 1936.

ТРИЗУБ, тижневик. Р. XII., ч. 21—22 (526-6). Париж 25. травня 1936.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС, орган Т-ва „Учительська Громада“ в Ужгороді. Р. VII., ч. 5. за травень 1936.

НАША ШКОЛА, педагогічний часопис. Ужгород, Р. II., ч. 4. за квітень і ч. 5. за червень 1936.

ІДІМ СЛІДАМИ СВ. ЙОСАФАТА, духовно-унійна українсько-католицька летючка присвячена Найсв. Серцю Христовому. Львів-город, у червні 1936.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

СТАНИСЛАВІВ:
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Пятниця, 12. VI. год. 8. веч. „На Личакові“. Купони „Або“ неважні.

Субота, 13. VI Театр „Редута“ Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой“.

Неділя, 14. VI. год. 3. поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година“; год. 8. веч. Театр „Редута“ Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой“.

Театр Ріжнородностей:

Пятниця, 12. VI. год. 8. веч. Театр „Редута“ Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой“.

Субота, 13. VI. год. 8. веч. Аб. 19 „Гарна історія“ Виступ Софії Чапліньської“.

Неділя, 14. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія“ Виступ Софії Чапліньської“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Вальс для тебе“ комедія.
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати“ з Бор. Карловим.
ВАНДА: І. „Секвоя“, ІІ. „Віденські ночі“.
ГРАЖИНА: „День великої пригоди“.
КАСІНО: І. „Касіно де Парі“, ІІ. „Джентельмен кохає інакше“.
КОПЕРНИК: „Ввесь Париж співає“.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи“.
МІРАЖ: „Світ сміється“, „Нічна стежа“ з Фліпом і Флапом.
МУЗА: „Баввті“.
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Шангай“.
ПАН: „Китайські моря“.
СВІТ: „Циганський барон“.
СТИЛЕВЕ: „Бабуня“. ревія „Гуляш з капустою“.
ТОН: „Таємниця д-ра Шандлера“.
УТІХА: „„Гіркий чай ген. Єна“.
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Давос (Швайцарія).

Закордонне радіо.

Пятниця. 12. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 19.30 Концерт, 15.20 Концерт для молоді, 21.05 Симф. концерт, 22.10 Танкова музика, **Прага** (470,2) 15.00, 21.00 Концерт, 17.10 Смичк. квартет, 20.05 Хор, **Париж** (1648) 16.00 Камер. музика, 20.00 Сп. ресітель, 20.45 „Ле Бріган“ ком. опера Офенбаха, **Білгород** (437,3) 17.45, 20.00 Нар. мельодії, пісні, **Берлін** (356,7) 8.30, 12.00, 14.15, 18.00 Концерт, 20.50 Симфонія IX. Бетовена, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 15.15 Діти співають, 18.45 пісні, 20.10 Камер. музика, **Мінхен** (405,4) 13.15 Популярна музика, 17.00 Солісти, 20.10 Вечір німецького мистецтва, **Будапешт** (549,5) 17.30 Сальон. музика, 18.25 Нар. пісні, 19.40 Концерт, **Мілано** (3682) 11.30 Популярна музика, 20.35 Концерт хору, 21.30 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Танкова музика, 20.35 „Царевич“ оп. Легара.

Субота, 13. червня 1936.

Відень (506,8) 15.40 Концерт хору, 19.25 „Дер Растельбіндер“ оп. Легара. 23.10 Скрипка, **Братислава** (298,8) 10.15 Сольо на гармонії, 19.30 „Мій братчик“ оп. Л. Фаля, **Кошиці** (259,1) 15.00 Концерт. 17.25 Оп. арії Моцарта, 18.00 Концерт шк. хору, **Прага** (470,2) 12.35 Сальон. музика, 16.05 Танк. музика, **Париж** (1648) 11.00, 12.15 Симф. музика, 15.00 Авд. для дітей, 20.15 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.20, 19.50 Нар. пісні й танки, 18.30 Скрипка, **Берлін** (356,7) 8.30 Розр. концерт, 12.00 Веселий концерт, 19.00 Солісти, 20.10 Зі світа опери, орх., солісти, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00 Музика 18.00 Нар. пісні й танки, 19.00 Розр. музика, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 15.15 Нові колискові пісні, 19.40 Три Шубертові менуети, (форт.), **Будапешт** (49,55) 12.05 форт. ресітель, 18.45 Сальон. музика, 21.10 Музика ріжних народів, 22.40 Циг. музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Концерт, 20.45 „Тоска“ оп. Пучіні, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 21.20 Симф. джез.

Львівське радіо.

Пятниця, 12. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.30 Програма. Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 „Постать Казанови в музиці“, гр. пл., 12.20 Для ст. дітей: „Сьогодні вимаєте голос“, пісоньки, хор, 12.50 Домашне господарство, 12.55 Туристичний інформатор, 13.00 Життя товариств, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Легкі пісоньки з ріжних країн, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Гутірка з хорими, 16.00 Популярні твори польських композиторів (у вик. мандолінистів), 16.25 Сп. ресітель Ол. Белякова в супр. фортепіяну, 16.45 Народне мистецтво в Польщі, 17.00 Мельодії Суппе, орх., 17.50 Спорт. порадник, 18.00 У найдикішій країні Европи, 18.10 Трохи екзотизму, гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.00 Камер. концерт, 19.30 Нар. капеля, 20.30 „Піжмурки“, образець зі спогадів Ол. Фредра „Три по три“, 20.45 Вечірний денник, 20.25 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт орх., форт., 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танк. музика, у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Субота, 13. червня 1936.

6.30, 7.40 Раніша авдиція, 7.30 Програма, Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.50 Домашне господарство, 12.55 „Весна та графомани“ вес. фейлетон Генр. Збежховського. 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 Веселa авдиція для дітей: Музика прийшла до нас, 16.00 Концерт солістів (Д. Слечковська сопр., віольончеля), 16.45 Господарське значіння моря, 17.00 Новини з гр. пл., 17.30 Гутірка про Виденщину, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Спів. ресітель Ванди Коритко (сопр.) у супр. фортепіяну (у програмі „Плач Ярославни“ з оп. Бородіна „Князь Ігор“), 18.25 Львівський актуальний фейлетон, 18.30 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Легка музика, 19.45 Данів хор співає пісоньки, 20.15 Мистецтво зпід стріхи, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Скрипкові твори в супр. форт., 11.30 „Продам камінь“ гумореска, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Радіокутик.

Е. БАНДРОВСЬКА-ТУРСЬКА В РАДІЮ.

Радіослухачі напевне з радістю приймуть відомість, що знана співачка Е. Бандровська-Турська виступить перед варшавським мікрофоном на всі польські радіостації 15. червня в год. 21.30.

РАДІО АДДІС-АБЕБА.

Після заняття Аддіс-Абеби італійці заволоділи також радіостацією, яку щоправда ушкодили банди грабіжників, що плюндрували місто після втечі абісинського уряду. Завдяки негайно почятій направі, стація зможе вже в найблизчих днях розпочати свою діяльність.

„Радіо Аддіс-Абеба“ має бути першою стацією, яка знаходиться в середині нової італійської провінції. Покищо перебере дотихчасову ролю стації в Асмарі і служитиме для висилки трансмісій на італійські стації. Водночас воно надаватиме для італійців, що знаходяться в Абісинії, італійську програму.

УРЯДЖЕННЯ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВИСИЛЬНІ АНТЕНИ В ЧАСІ БУРІ.

Перуни, небезпечні для антен, радіослухачів, особливо грізні для високих щоглів висильних стацій. Удар перуну у висильну антену може мати катастрофальні наслідки не тільки для висильних уряджень, але і для обслуги, яка знаходиться в будинку.

Одинокою забезпекою перед випадками в часі бурі було досі виключити стацію і уземнити антену. Тепер, з ініціятиви німецького центрального поштового уряду і німецького електричного промислу, провадяться праці над будовою автоматичних остережних апаратів. Для цього збудовано щось у роді помічничої антени, яку наладовують електрикою при атмосферичному напруженні. Як тільки це напруження осягає ступінь, який може загрожувати висильній стації, починає дідати остережний сиґнал. Швидкість сиґналу збільшується в міру зросту небезпеки.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

Гроші.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90·13—89.70. Долари американські 5.32 — 5.29, Долари канадійські 5·30 — 5.26, Фльорени голяндські 360.02 — 358.30, Франки фр. 35.05 — 34.92, Франки шв. 172.34 — 171.50, Фунти англ. 26.75 — 26.57, Ґульдени гданські 100.20 — 99.80, Корони чеські 19.70—19.30, Корони данські 119.39, 118.55, Корони норв. 134.33—133.35, Кор. шв. 137.88—136.90, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.78—11.55, Марки нім. 136 — 131, Пезети еспан. 63.00—61.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 143—135.

Акції.

Банк Польський 106.50—105.50—106.50, Цукор 29, Вуголь 15—15·25, Лільпоп 13.00—13.25, Норблін 51, Островець 33—32.75, Стараховичі 35.50—35—35.25.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 70.00, серії 82.50, 2. ем. 70.50, серії 82.50, 5 конверс. 52.75, 6 дол. 76, 4 прц. прем. дол. 50.75, 7 прц. стаб. 56.25—56.75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 11-го червня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням для зачет	2.00 „
1 л. молока	0·13 „
1 к. яєць	2.60 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко удержана.

Ширіть наш часопис!

Маслосоюз повідомляє, що від 11. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомисарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости. Курята приймає від 60 дк. ваги в гору. Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.